Dnia 30 listopada 2014r.

OPINIA

KOMISJI ZWYCZAJNEJ

ds. opiniowania nowelizacji specustawy drogowej

powołanej przez Zarząd Polskiego Towarzystwa Geodezyjnego

uchwałą z dnia 15 listopada 2014 r. Nr 21/III/2014.

Skład Komisji :

Przewodniczący – Zuzanna Dras, geodeta uprawniony

Członkowie Komisji :

- Jarosław Formalewicz, geodeta uprawniony
- Leszek Piszczek, geodeta uprawniony
- Jacek Dubas, geodeta uprawniony

Komisji ds. opiniowania nowelizacji specustawy drogowej

rekomenduje następujące zmiany, w projekcie z dnia 31 października 2014r.

Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju w sprawie

USTAWY

z dnia ……. 2014r.

o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz niektórych innych ustaw

Rekomenduje również, aby po Art. 2 i Art. 3 proponowanych zmian w projekcie Ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz niektórych innych ustaw dodać **Art. 4** i **Art. 5** innych Ustaw wiążących, mających ogromne znaczenie i wpływ na czas procesu projektowania oraz realizacji inwestycji drogowych.

I.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 687 oraz z 2014r. poz. 40),

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 687 oraz z 2014r. poz. 40) proponuje się następujące zmiany:

1) w art. 11d ust. 1 **pkt 1) rekomenduje się brzmienie:**

„1) mapę do celów prawnych w skali co najmniej 1:5000 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z określeniem linii rozgraniczających działki inwestycji niezbędne dla obiektów

budowlanych wraz z istniejącym uzbrojeniem terenu oraz wynikającymi z potrzeb inwestycji liniami:
- określającymi działki gruntu niezbędne jako ograniczenia w korzystaniu,
- określającymi działki gruntu niezbędne na potrzeby realizacji inwestycji a dla których zarządca uzyskał prawo dysponowania gruntem na cele budowlane,
- określającymi granice działek gruntu przejścia przez tereny wód płynących,
- określającymi granice działek gruntu przejścia przez tereny linii kolejowej, oraz istniejące uzbrojenie terenu,
- określającymi granice pasów drogowych dróg zgodnie z uzgodnieniem albo porozumieniem, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 4a,
- określającymi granice pasów drogowych dróg zgodnie z uzgodnieniem albo porozumieniem, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 4a, ze stanem na dzień 31.12.1998r., stanowiącą załącznik do decyzji."

UZASADNIENIE
do rekomendowanych zmian art. 11d ust. 1 pkt 1)

Zapis w art.11f ust.1 pkt 2 stanowi, że "Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: określenie linii rozgraniczających teren;". Natomiast w całej ustawie nie ma żadnego zapisu mówiącego o tym, gdzie ma ta linia rozgraniczająca być przedstawiona (np. na jakiej mapie) lub w jakiej formie (np. wykaz współrzędnych punktów granicznych).

Zapis w art.11f ust1 pkt 8g) nakazuje określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości. Konieczne jest więc dodanie w treści ustawy zapisu mówiącego, że zakres ograniczeń (powierzchnia i usytuowanie) musi być przedstawiony na mapie do celów prawnych, jako dokumentu wymaganego do postępowań administracyjnych w świetle obowiązującego prawa. W proponowanej przez nas zmianie w art. 11d ust.3a wskazujemy na konieczność uzupełnienia ustawy o zapis umożliwiający dołączenie do wniosku w/w map do celów prawnych. W dalszym toku realizacji inwestycji mapy te są niezbędne w procesie ujawnienia w księgach wieczystych ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości oraz wynikających z tych ograniczeń, ewentualnych postępowań odszkodowawczych.

Sposób sporządzenia map do celów prawnych określają:

§75 i 77 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 listopada 2011r. w sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego (Dz. U. z 2011 roku Nr 263, poz. 1572).

Kolejnym obszarem zastosowania map do celów prawnych są czynności podpisywania porozumień właściwych zarządców dróg z właściwymi zarządcami infrastruktury kolejowej oraz wód płynących. Obecnie podstawą sporządzenia porozumienia jest decyzja ZRID oraz mapa z liniami rozgraniczającymi teren zajętości, która wyłącznie w sposób szacunkowy określa przebieg granic i powierzchnie prezentowanych działek. Precyzyjne wskazanie granic i powierzchni działek umożliwia w takich zastosowaniach wyłącznie mapa do celów prawnych.

Mapa do celów prawnych jest też niezbędna do określania granic pasów drogowych dróg publicznych różnych kategorii oraz granic pasów drogowych dróg publicznych w dniu 31.12.1998r.

Obecnie stosowaną praktyką jest przeprowadzanie operacji wywłaszczenia właścicieli gruntów w oparciu o mapę ewidencyjną, będącą warstwą mapy do celów projektowych i przy jej sporządzaniu zgodnie z zapisami

rozporządzenia MSWiA z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego,

nie ma obowiązku analizowania dokładności związanych z położeniem punktów granicznych.
W efekcie tego określona ustawą linia rozgraniczająca inwestycję, która przebiega po granicy ujawnionych w ewidencji gruntów działek ewidencyjnych, w większości przypadków nie pokrywa się z tą granicą działek. Konsekwencją tego jest sytuacja, w której projektowane elementy tworzące pas drogi w rzeczywistości nie mieszczą się w granicach działek ewidencyjnych (nieruchomości zatwierdzonej decyzją, tworzącej pas drogi) lub przejmowane są grunty (nieruchomości lub ich części) zbędne dla inwestycji.

2) w art. 11d:

- ust. 1, po pkt 3) **rekomenduje się dodanie pkt 3a) w brzmieniu:**

„**3a) mapy do celów prawnych, sporządzone zgodnie ze standardami geodezyjnymi, stanowiące załączniki do decyzji.**”

UZASADNIENIE
do rekomendowanego brzmienia pkt 3a), w art. 11d ust. 1

Art. 11d. ust. 1. Ustawy o z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, w obecnym stanie prawnym jest katalogiem zamkniętym. Uniemożliwia to niestety organom prowadzącym postępowanie żądania od wnioskodawcy jakiegokolwiek innego dowodu potwierdzającego wiarygodność danych odnoszących się do standardów geodezyjnych związanych z dokładnością położenia punktów granicznych i powierzchni przejmowanych działek oraz dokumentów związanych z czasową zajętością nieruchomości na cele planowanej inwestycji.
Z uwagi na fakt, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ma również charakter decyzji wywłaszczeniowej, to konieczne jest jednoznaczne ustalenie granic każdej działki ewidencyjnej wywłaszczanego gruntu (nie tylko wydzielanego jak ma to miejsce obecnie) oraz ich rzeczywistego przebiegu w terenie.
Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, jedynym zapewniającym to dokumentem jest mapa do celów prawnych.

Definiuje to *rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 listopada 2011r. w sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjno-wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego (Dz. U. z 2011 roku Nr 263, poz. 1572) -* ***§75 i 77.***
§ 75. *Na potrzeby podziałów nieruchomości, typowych postępowań sądowych i administracyjnych sporządza się:*
1) mapy do celów prawnych, w szczególności:
a) mapę z projektem podziału nieruchomości, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 100 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.[4)]),
b) mapę z projektem scalenia i podziału nieruchomości, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 108 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami,

c) mapę z projektem podziału nieruchomości, do której nie mają zastosowania przepisy działu III rozdziału 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, zwanej dalej "mapą z projektem podziału nieruchomości rolnej lub leśnej",
d) mapę gruntów objętych wnioskiem w sprawie stwierdzenia nabycia prawa własności na skutek zasiedzenia, zwaną dalej "mapą do zasiedzenia",
e) mapę do ustalenia służebności gruntowych;
2) rejestry lub wykazy zawierające dane dotyczące gruntów lub ich części składowych
§ 77. 1. Na treść ***mapy do celów prawnych****, do której nie mają zastosowania przepisy wydane na podstawie art. 100 oraz art. 108 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, składają się:*
1) dane określające przebieg granic działek ewidencyjnych, w powiązaniu z granicami działek sąsiednich, oraz konturów użytków gruntowych i konturów klasyfikacyjnych zgodnie z mapą ewidencyjną;
2) numery działek ewidencyjnych, a także oznaczenia konturów użytków gruntowych i konturów klasyfikacyjnych;
3) opis zawierający:
a) nazwę miejscowości,
b) identyfikator i nazwę jednostki ewidencyjnej,
c) identyfikator i nazwę obrębu ewidencyjnego,
d) numer księgi wieczystej, jeżeli prowadzona jest dla nieruchomości,
e) tytuł mapy i jej skalę,
f) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, który zgłosił prace geodezyjne dotyczące mapy, oraz podpis osoby reprezentującej ten podmiot,
g) imię i nazwisko oraz numer świadectwa nadania uprawnień geodety, który sporządził mapę,
h) oznaczenie kancelaryjne zgłoszenia pracy geodezyjnej,
i) datę opracowania mapy;
4) istotne dla przedmiotu opracowania szczegóły terenowe, stanowiące treść baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 3 oraz ust. 1b ustawy.
§ 77. 8. Przepisy ust. 1-6 stosuje się odpowiednio przy opracowaniu map do zasiedzenia, map do ustalenia służebności gruntowych oraz ***innych map do celów prawnych nie wymienionych w § 77 pkt 1.***

Zawarte w **§75 pkt 1** określenie **„w szczególności”** nie zamyka katalogu rodzaju map do celów prawnych. Należy więc mieć na uwadze, że prawo dopuszcza sporządzanie innego rodzaju map do celów prawnych, w zależności od potrzeb związanych z opracowaniem właściwej dokumentacji dotyczącej realizacji celów określonych w innych ustawach.

Dane ewidencyjne określające położenie punktów granicznych (a tym samym przebieg granic) w wielu przypadkach nie spełniają geodezyjnych standardów dokładnościowych. Skutkiem tego granice ujawnione

i uwidocznione na mapach ewidencyjnych często różnią się od faktycznego przebiegu granic na gruncie nawet o kilka metrów.
Podobnej wagi problemem wynikającym z braku odpowiednich dokładności współrzędnych punktów granicznych, są błędy w powierzchniach działek ujawnionych w ewidencji gruntów i budynków. Wywłaszczanie gruntów niezbędnych dla realizacji dróg wiąże się z wypłatą odszkodowania za te grunty.

Konieczne jest przestrzeganie zapisów dotyczących geodezji, a określonych w § 85 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie ewidencji gruntów i budynków z dnia 29 marca 2001 r. (Dz.U. Nr 38, poz. 454) ze zm.:

§ 85. 1. Dane mapy numerycznej oraz dane określające pola powierzchni działek ewidencyjnych, niespełniające obowiązujących standardów technicznych, podlegają systematycznej modyfikacji w ramach bieżącej aktualizacji operatu ewidencyjnego.
2. Dokumentacja geodezyjna i kartograficzna, określająca dane ewidencyjne, przyjmowana do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, powinna spełniać wymagania rozporządzenia w zakresie formatu danych i standardów technicznych tych danych oraz zawierać wykaz zmian danych ewidencyjnych, o którym mowa w § 46 ust. 2 pkt 2 i ust. 3.

Należy nałożyć obowiązek określania z właściwymi dokładnościami punktów granicznych tworzących granice 'wewnętrzne' działek leżących w projektowanym pasie drogi, a tym samym aktualizację powierzchni tych działek ewidencyjnych.
W obecnym stanie prawnym, organ prowadzący postępowanie administracyjne związane z wydaniem decyzji o zezwoleniu na realizacje inwestycji drogowej, nie wymaga wiarygodnego dokumentu geodezyjnego spełniającego standardy dokładnościowe. Załącznikiem do wniosku są wypisy z rejestru gruntów, które w praktyce nigdy nie mają informacji wynikającej z zapisów zawartych w § 86 ust.1 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie ewidencji gruntów i budynków z dnia 29 marca 2001 r. (Dz.U. Nr 38, poz. 454) ze zm., mówiących o konieczności zamieszczania na nich informacji o niespełnieniu wymagań dokładnościowych.

- po ust. 4, **rekomenduje się dodanie ust. 4a w brzmieniu:**

„**4a punkty graniczne określające linie rozgraniczające teren niezbędny na potrzeby realizacji inwestycji, powinny spełniać standardy geodezyjne. W przypadku braku odpowiednich dokładności współrzędnych wynikających ze standardów geodezyjnych, pomiar poprzedzają czynności mające na celu ustalenie położenia tych punktów na gruncie w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy lub w trybie przepisów art. 39 ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne**."

UZASADNIENIE
do rekomendowanego brzmienia pkt 4a), w art. 11d ust. 1

Dane ewidencyjne określające położenie punktów granicznych (a tym samym przebieg granic) w bardzo wielu przypadkach nie spełniają geodezyjnych standardów dokładnościowych. Efektem tego jest ujawnienie w ewidencji gruntów granice, uwidocznionych na mapach ewidencyjnych, różniących się często od faktycznego przebiegu granic na gruncie, nawet o kilka metrów.

Wiadomym jest, że przy opracowaniu map do celów projektowych (niezbędnych do projektowania m.in. dróg), zgodnie z zapisami wynikającymi *z rozporządzenia MSWiA z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego,* nie ma obowiązku analizowania dokładności związanych z położeniem punktów granicznych, za wyjątkiem granic, w stosunku do których projektowany jest obiekt kubaturowy o położeniu bliższym niż 4 m od granicy.

Tak więc jedynie wola inwestora decyduje o tym, czy w specyfikacjach dotyczących istotnych warunków zamówienia dotyczących przygotowania dokumentacji do planowanej inwestycji, pojawiają się zapisy o konieczności określenia na gruncie granic tworzących linie rozgraniczające. Bez takiego zapisu w specyfikacji, w praktyce jedynie granice określone w czasie geodezyjnego podziału, przedstawione na mapach z projektem podziału, dają gwarancję właściwych dokładności.

Wobec braku zapisów prawnych zobowiązujących do określenia położenia punktów granicznych z odpowiednimi dokładnościami, często bywa tak, że przedstawiana na podkładzie map do celów projektowych (lub map ewidencyjnych), a określona ustawą i zatwierdzana decyzją linia rozgraniczająca, która przebiega po granicy ujawnionych w ewidencji gruntów działek ewidencyjnych, w większości przypadków nie pokrywa się z tymi granicami działek.

Konsekwencją tego jest sytuacja, w której projektowane elementy tworzące pas drogi, faktycznie nie mieszczą się w granicach działek ewidencyjnych (nieruchomości zatwierdzonej decyzją, tworzącej pas drogi). Takie przypadki wychodzą na jaw najczęściej dopiero w czasie realizacji inwestycji, gdy właściciel nieruchomości przyległej do budowanej lub przebudowywanej drogi zauważy, że ktoś bezprawnie ingeruje w jego własność wykonując prace budowlane.

Opisana sytuacja niesie za sobą możliwość roszczeń na drodze cywilnej w stosunku do właściwego zarządcy dróg. Zdarzają się również sytuacje, że przejmowane są grunty (nieruchomości lub ich części) zbędne dla inwestycji. Niestety, ostateczną decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, organ nie jest w stanie wzruszyć, w obecnie obowiązujących przepisach prawnych KPA.

Stan ten nie ulegnie zmianie, dopóki w części nie nastąpi zmiana decyzji ZRID w stosunku do działki zbędnej, co w chwili obecnej na *zasadach ogólnych KPA jest niemożliwe, ponieważ musi być zgoda wszystkich stron (w większości przypadków strony nie żyją).*

Proponowany przez nas zapis o konieczności określenia granic (punktów granicznych) linii rozgraniczających projektowanego pasa drogowego na gruncie z właściwymi standardami dokładnościowymi, jest najprostszą drogą do poszanowania właścicieli gruntów przyległych w stosunku do budowanych i przebudowywanych dróg, a także daje gwarancje bezproblemowej (w zakresie związanym z obowiązującym prawem) realizacji inwestycji drogowej. Pozwala on również na określenie położenia punktów granicznych w sytuacjach, gdy brak w zasobie dokumentów opisanych w § 36 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie ewidencji gruntów i budynków z dnia 29 marca 2001 r. (Dz.U. Nr 38, poz. 454) ze zm.

§ 36*. Przebieg granic działek ewidencyjnych wykazuje się w ewidencji na podstawie dokumentacji geodezyjnej,*
przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, sporządzonej:
1) w postępowaniu rozgraniczeniowym,

2) w celu podziału nieruchomości,
3) w postępowaniu scaleniowym i wymiany gruntów,
4) w postępowaniu dotyczącym scalenia i podziału nieruchomości,
5) na potrzeby postępowania sądowego lub administracyjnego, a następnie wykorzystanej do wydania prawomocnego orzeczenia sądowego lub ostatecznej decyzji administracyjnej,
6) przy zakładaniu, na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów, katastru nieruchomości i ewidencji gruntów i budynków,
7) przez Straż Graniczną, jeżeli dokumentacja ta określa przebieg granic państwa z dokładnością odpowiednią dla ewidencji,
8) w wyniku geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego istniejących lub wznowionych znaków granicznych albo wyznaczonych punktów granicznych.

lub jeśli zawarte w niej dane są niewiarygodne, poprzez możliwość zastosowania § 37 i § 82a w przywołanym rozporządzeniu. :

„§ 37. 1. Jeżeli brak jest dokumentacji wymienionej w § 36 lub jeżeli zawarte w niej dane nie są wiarygodne, dane dotyczące przebiegu granic działek ewidencyjnych pozyskuje się w wyniku geodezyjnych pomiarów terenowych lub geodezyjnych pomiarów fotogrametrycznych poprzedzonych ustaleniem przebiegu tych granic.
2. Ustalenie przebiegu granic działek ewidencyjnych, w tym położenia wyznaczających je punktów granicznych, może nastąpić w oparciu o zobrazowania lotnicze, satelitarne lub ortofotomapę, jeżeli te zobrazowania lub ortofotomapa charakteryzują się rozdzielczością zapewniającą wizualizację szczegółów sytuacyjnych, które mogą mieć znaczenie przy ustaleniu przebiegu tych granic.

§ 82a. 1. Do czasu ustalenia linii brzegu cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych na zasadach określonych w przepisach art. 15 oraz art. 15a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U.z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.5)) przebieg granicy między gruntami tworzącymi dna i brzegi tych cieków, jezior i zbiorników a gruntami do nich przyległymi wykazuje się w ewidencji za pomocą danych ustalonych na podstawie
wyników geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych, przy wykonywaniu których identyfikacji przebiegu tej granicy dokonano zgodnie z przepisami art. 15 ust. 1, 5 i 6 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.
2. Do czasu ustalenia przez organy administracji morskiej linii podstawowej morza terytorialnego przebieg granic obrębów oraz działek ewidencyjnych między gruntami zajętymi przez morze terytorialne a gruntami do niego przyległymi wykazuje się w ewidencji za pomocą danych określających przebieg linii brzegowej morza.

Należy nadmienić, że zapisy w § 37 i § 82a umożliwiają określenie przebiegu granic bez ewentualnych procedur związanych z długotrwałym

postępowaniem rozgraniczeniowym wynikającym z ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne lub ustaleniem linii brzegu wynikającym z ustawy prawo wodne, nie naruszając tych ustaw i ich zastosowania w przyszłości.

3) w art. 11f:

- ust. 1, po pkt 6) i 7) **rekomenduje się dodanie pkt 6a) i 7a) w brzmieniu:**

„**6a) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości oraz oznaczenie projektowanych działek zawartych w projektach podziału, o których mowa w art.11d ust.1 pkt 3 i 3a) dla gruntów o których mowa w art.60 i art.73 ustawy z dnia 13 października 1998r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administracje publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z póź. zm.).**"

„**7a) stwierdzenie nabycia mienia stanowiącego nieruchomości, ich części lub działki gruntu, które z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1999r. nabył Skarb Państwa lub właściwa jednostka samorządu terytorialnego o których mowa w art. 60 oraz art. 73 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 października 1998r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administracje publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z póź. zm.), a dla których do dnia wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, nie zostały wydane deklaratoryjne decyzje Wojewody.**"

oraz **zmianę brzmienia art. 12 ust. 4f** :

„**4f Odszkodowanie za nieruchomości, o których mowa w ust. 4, przysługuje dotychczasowym właścicielom nieruchomości, użytkownikom wieczystym nieruchomości oraz osobom, którym przysługuje do nieruchomości ograniczone prawo rzeczowe, z wyjątkiem gruntów wymienionych w art.11f ust.1 pkt 6a.**"

UZASADNIENIE
do rekomendowanego brzmienia pkt 6a) i 7a) w art. 11f ust. 1 oraz zmian art. 12 ust. 4f

Ustawa z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, przenosząc własność nieruchomości lub ich części z mocy prawa, ingeruje bardzo głęboko w prawa właścicielskie. „Specustawa drogowa", pomimo swojego wysokiego znaczenia dla państwa i społeczeństwa, musi uwzględniać zapisy innych ustaw dotyczących regulacji stanów prawnych gruntów Skarbu Państwa i gruntów będących własnością osób fizycznych.

W szczególności musi uwzględniać zapisy zawarte w art. 60 i art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administracje publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z póź. zm.), gdyż niedopuszczalnym jest dwukrotne przenoszenie własności tego samego gruntu z mocy prawa na ten sam podmiot. Tym bardziej, że zapisy zawarte w art. 60 i art. 73 stwierdzają jednoznacznie, że grunty o których jest tam mowa, z dniem 1 stycznia 1999 r. stają się z mocy prawa własnością właściwych jednostek samorządu terytorialnego lub Skarbu Państwa. Należy więc uznać, że wszystkie nieruchomości, ich części i działki gruntu objęte zapisami w tych artykułach, na dzień dzisiejszy są już własnością właściwych jednostek samorządu terytorialnego lub Skarbu Państwa, lecz brak jest w stosunku do nich deklaratoryjnych decyzji potwierdzających ten fakt i ujawnienia takiego stanu w księgach wieczystych.

Z uwagi na wskazane przepisy, poprzez brak odniesienia się do tego faktu w zapisach określonych w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, w praktyce na dzień dzisiejszy przy prowadzeniu postępowania administracyjnego przez organ w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, mamy do czynienia z dwoma scenariuszami:

- przepisy są ignorowane i w decyzji ZRID przenoszona jest własność gruntu na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, które z mocy prawa stały się już z dniem 1 stycznia 1999r. ich własnością,

Przykładem takiego działania były wydawane decyzje ZRID Wojewody Śląskiego w latach 2010-2011, a obecnie wydawane również przez innych Wojewodów i Starostów, gdzie Wojewoda Śląski np.:

- w decyzji o zezwoleniu na realizacje inwestycji drogowej Nr 15/2010 z dn. 22.11.2010r. znak IF/IIIa/5340/25/10, przeniósł własność działki nr 1759/1 obręb Miedźno na rzecz Województwa Śląskiego.

- Również w postępowaniu odwoławczym Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej nie zwrócił uwagi na tematykę zagadnienia wstępnego związanego z gruntami nabytymi z dniem 1 stycznia 1999r. i wydając decyzję nie opisał tego faktu. Należy podkreślić, że nie opisał, ponieważ „specustaw drogowa" nie daje możliwości rozstrzygnięcia tych problemów w stosunku do gruntów w istniejących pasach drogowych w dacie 31 grudnia 1998r. a znajdujących się wewnątrz linii rozgraniczających.

- Następnie po zakończeniu w/w postępowania ZRID w Ministerstwie, Wojewoda Śląski rozpoczął drugie postępowanie administracyjne, tym razem na podstawie art. 60 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 października 1998r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administracje publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z póź. zm.), gdzie w decyzji nr NWXV.7532.3.86.2013 z dn. 23.10.2013 stwierdził nabycie z mocy prawa, z dniem 1 stycznia 1999r., przez Województwo Śląskie prawa własności tej samej działki nr 1759/1 obręb Miedźno, a w uzasadnieniu do decyzji napisał:

„W toku prowadzonego postępowania ustalono, że na podstawie decyzji Wojewody Śląskiego nr IF/IIIa/5340/25/10 z 22 listopada 2010r. o zezwoleniu na realizacje inwestycji drogowej, wydanej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tj. Dz. U. z 2008r. Nr 193 poz. 1194 ze zm.), działka nr 1759/1 o pow. 0,0047 ha stała się własnością Województwa Śląskiego z dniem, z którym decyzja stała się ostateczna, tj. 31 października 2012r. Niemniej skutki prawne ww. decyzji nie mają znaczenia dla niniejszego rozstrzygnięcia, które dotyczy stanu prawnego i faktycznego istniejącego w dniu 31 grudnia 1998r."

Tak więc do chwili obecnej, w obiegu prawnym są dwie decyzje administracyjne, które przeniosły własność tej samej działki i obie wywołują skutek prawny. Stan ten nie ulegnie zmianie, dopóki w części nie nastąpi zmiana decyzji ZRID w stosunku do działki 1759/1 obręb Miedźno, co w chwili obecnej na zasadach ogólnych KPA jest niemożliwe, ponieważ musi być zgoda wszystkich stron (w większości przypadków strony nie żyją).

- prowadzone postępowanie dotyczące realizacji inwestycji w trybie „specustawy drogowej” jest prowadzone dwuetapowo, co w znaczny sposób wydłuża proces przygotowania inwestycji.

Przykładem dwuetapowego działania może być specyfikacja określająca sposób przygotowania dokumentacji, zamieszczona na oficjalnej stronie Zarządu Dróg Wojewódzkich w Katowicach „zał. 1E”. Według niej, w pierwszej kolejności wykonuje się niezbędne dokumenty (mapy z projektami podziałów lub mapy do celów prawnych) w celu regulacji stanów prawnych wynikających z zapisów zawartych w art. 60 i art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administracje publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z póź. zm.). W drugim etapie oczekuje się na wydanie deklaratoryjnej decyzji Wojewody Śląskiego i nadanie jej waloru ostateczności. Dopiero później przygotowywane są mapy z projektami podziałów na cele pozyskania niezbędnych gruntów w postępowaniu o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Wtedy dopiero zarządca drogi ma możliwość złożenia poprawnego wniosku o wydanie decyzji ZRID.

Dwuetapowe przygotowywanie dokumentacji geodezyjnej dla rozbudowy dróg publicznych istniejących w dniu 31.12.1998r., wiąże się z ponoszeniem przez zarządców dróg podwójnych kosztów w procesie przygotowania dokumentacji geodezyjnej i wydłużeniem czasu w przygotowaniu kompletnej dokumentacji do wniosku o wydanie decyzji ZRID.

Ogromne znaczenie finansowe ma fakt, że regulacja stanów prawnych gruntów w trybie art. 60 i art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administracje publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z póź. zm.) w stosunku do gruntów SP odbywa się bez odszkodowania (Starostowie nie składali wniosków o odszkodowanie do organów którymi sami są reprezentantami) i w sporadycznych przypadkach za odszkodowaniem, w stosunku do gruntów osób fizycznych, dla których właściciele złożyli stosowne wnioski o odszkodowanie do końca 2005r. Oczywistym jest również fakt, że dla wszystkich gruntów przejmowanych w trybie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, również tych dla których Wojewoda nie zdążył wydać deklaratoryjnej decyzji w oparciu o art. 60 i art. 73 w/w ustawy, w następstwie prowadzone jest postępowanie odszkodowawcze. Generuje to kolejne koszty, tym razem dla Skarbu Państwa, gdyż obowiązkowo **z urzędu** zlecane są operaty szacunkowe, dla wszystkich gruntów w liniach rozgraniczających, które przeszły

na własność właściwego zarządcy drogi. Wydatkowania tego można było zapobiec, regulując stany prawne gruntów nabytych przed 14-tu laty (postępowanie odszkodowawcze nie jest prowadzone z urzędu lecz na wniosek strony) a nie w decyzji o zezwoleniu na realizacje inwestycji drogowej.

W przypadkach nie uwzględnienia stosowania zapisów określonych w art. 60 i art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną, w związku z realizacją inwestycji drogowej dotyczącej przebudowy istniejącej drogi w trybie przepisów wynikających z „specustawy drogowej", wypłacane odszkodowania mogą być nienależne lub bezzasadnie lokowane w depozytach sądowych do czasu rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego jakim jest deklaratoryjna decyzja Wojewody.

Wiele dróg na dzień dzisiejszy nie ma uregulowanych stanów prawnych. Trudno ocenić skalę tego problemu, ale wieloletnie zaniedbania właściwych zarządców dróg lub brak środków finansowych przeznaczanych na te cele pozwala przypuszczać, że taki stan jest powszechny w całym kraju. W szczególności zapisy zawarte w art.73, w zdecydowanej większości miejsc w kraju były realizowane jedynie w przypadku składania wniosków zainteresowanych osób fizycznych. W bardzo niewielkim stopniu w skali kraju działano kompleksowo „z urzędu", aby we właściwy sposób zrealizować obowiązujące prawnie zapisy odnoszące się do zadań wynikających z konieczności regulacji stanów prawnych dróg, a związanych z reformą administracyjną kraju z przed 14 lat. Problem ten był opisany w czasopiśmie 'Drogi Samorządowe' nr 3/2014.

Podsumowując, proponowane przez nas zmiany są niezbędne, gdyż:

- regulują zapisy dotyczące przenoszenia własności z mocy prawa zawarte w odrębnych ustawach,
- skracają cykl przygotowania dokumentacji do realizacji projektowanej inwestycji,
- regulują właściwe wydatkowanie środków publicznych, związanych z prowadzonymi postępowaniami odszkodowawczymi i wypłatą odszkodowania za przejmowane grunty.

4) w art. 12 **ust. 3 rekomenduje się brzmienie:**

„**3 Ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi podstawę do dokonania wpisów w księdze wieczystej i w katastrze nieruchomości.**”

UZASADNIENIE
do rekomendowanych zmian art. 12 ust. 3

Brak dookreślenia, że chodzi o **ostateczną** decyzję powoduje, że niektóre organy prowadzące państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny ujawniają zmiany danych ewidencyjnych dotyczących podziałów nieruchomości po wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizacje inwestycji drogowej, a przed jej ostatecznością. Tym samym zdarza się, że przed nadaniem decyzji waloru ostateczności są ujawniane działki w księgach wieczystych.

Również zawierane umowy pomiędzy inwestorem a wykonawcą, dotyczące opracowania dokumentacji niezbędnej do wniosku o wydanie decyzji, często odnoszą się również do trwałej stabilizacji punktów granicznych znakami granicznymi. Zapis umożliwiający trwałą stabilizacją punktów granicznych wynika z § 14 ust.2 rozporządzenia rady ministrów z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości :

§ 14. Ostateczna decyzja zatwierdzająca podział nieruchomości stanowi podstawę do:

2) wyznaczenia i utrwalenia na gruncie nowych punktów granicznych znakami granicznymi, według zasad określonych w przepisach dotyczących geodezji i kartografii, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości.

Uzupełnienie tego artykułu o stwierdzenie, że chodzi o decyzję ostateczną, ujednoznaczni odczyt zamysłu ustawodawcy.

5) w art. 19 **ust. 1 rekomenduje się brzmienie:**

„**1 Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi podstawę do wydania przez wojewodę albo starostę decyzji o wygaśnięciu trwałego zarządu ustanowionego na nieruchomości przeznaczonej na pasy drogowe, stanowiącej własność Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego, z wyjątkiem przypadków, gdy trwały zarząd jest ustanowiony na rzecz właściwego ~~zarządcy albo~~ zarządu drogi. Przepis art. 17 stosuje się odpowiednio.**"

UZASADNIENIE
do rekomendowanych zmian art. 19 ust. 1

Podtrzymujemy propozycje zmian MIiR poprzez dodatnie zwrotu „zarządu drogi" w miejsce samorządowej jednostki organizacyjnej. Nie mniej jednak, rekomendujemy wykreślenie słowa „zarządcy" w dotychczasowym brzmieniu, gdyż **trwały zarząd** ustanawia się 'zarządowi drogi' tj. jednostce organizacyjnej, która w imieniu zarządcy zarządza. Tak więc, osobie prawnej nie nadaje się trwałego zarządu, lecz jednostce organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej. Zatem, nie można wygasić trwałego zarządu podmiotowi, któremu nie został on nigdy nadany.

6) w art. 20 **ust. 4 rekomenduje się brzmienie:**

„**4 Ustanowienie trwałego zarządu, o którym mowa w ust. 1 i 2, stwierdzają wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych w drodze odrębnej decyzji.**"

UZASADNIENIE
do rekomendowanych zmian art. 20 ust. 4

Brak zapisu, w jakiej decyzji ma być opisany trwały zarząd spowodowało, że w praktyce organy albo opisują nadanie trwałego zarządu w decyzji o zezwoleniu na realizacje inwestycji drogowej albo uznają, że nie wydaje się odrębnej deklaratoryjnej decyzji, ponieważ dzieje się to wirtualnie

z mocy prawa – taki kierunek interpretacji ma m.in. Wojewoda Śląski. W naszej ocenie Ustawodawca powinien wskazać, że organy mają obowiązek wydać deklaratoryjne decyzje stwierdzające trwały zarząd na rzecz właściwego „zarządu drogi" nie posiadającego osobowości prawnej.

7) w art. 20a **ust. 3 rekomenduje się brzmienie:**

„**3 W przypadku gdy decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej został nadany rygor natychmiastowej wykonalności, porozumienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera się niezwłocznie. Brak zawarcia porozumienia właściwego zarządcy drogi z właściwym zarządcą infrastruktury kolejowej lub zarządcą wód płynących w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku przez właściwego zarządcy drogi, uznaje się za zawarcie porozumienia.**"

UZASADNIENIE
do rekomendowanych zmian art. 20a ust. 3

W obecnym stanie prawnym, termin **niezwłocznie** dla wymienionych podmiotów jest terminem nieokreślonym, a na rozpatrzenie wniosku o zawarcie porozumienia w praktyce czeka się 3 miesiące i dłużej. Doprecyzowanie terminu na rozpatrzenie wniosku i przygotowanie stosownej umowy, jest jak najbardziej zasadne, co przekłada się na szybką realizację inwestycji.

USTAWY WIĄŻĄCE:

II.

W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z póź. zm.),

Art. 4. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z póź. zm.) rekomenduje się następujące zmiany:

1) w art. 24

- ust. 2b pkt. 1), po ppkt h) **rekomenduje się dodanie ppkt i) w brzmieniu:**

  „**i) opracowań geodezyjnych i kartograficznych, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.**"

UZASADNIENIE
do rekomendowanego brzmienia ppkt i)

Zapisy określone w § *46 ust.1 i ust.2 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie ewidencji gruntów i budynków z dnia 29 marca 2001 r. (Dz.U. Nr 38, poz. 454)* ze zm. stanowią, że: *§ 46. 1.* ***Dane zawarte w ewidencji podlegają aktualizacji z urzędu*** *lub na wniosek osób, organów i jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 10 i 11.*

2. ***Z urzędu wprowadza się zmiany wynikające z:***

1) prawomocnych orzeczeń sądowych, aktów notarialnych, ostatecznych decyzji administracyjnych, aktów normatywnych,

2) opracowań geodezyjnych i kartograficznych, przyjętych do państwowego zasobu *geodezyjnego i kartograficznego, zawierających wykazy zmian danych ewidencyjnych,*

3) dokumentacji architektoniczno–budowlanej gromadzonej i przechowywanej przez organy administracji publicznej,

4) ewidencji publicznych prowadzonych na podstawie innych przepisów.

Sporządzenie dokumentacji do celów prawnych na potrzeby ustawy (mapy z projektami podziału oraz inne mapy do celów prawnych) w wielu przypadkach poprzedza konieczność zmian danych ewidencyjnych. Prowadzenie ewidencji gruntów i budynków należy do zadań starosty i wynika z art. 7d ust.1 pkt a) ustawy z dnia 17 maja 1989 r. prawo geodezyjne i kartograficzne, a zatem zmiany danych ewidencyjnych nie mogą być zatwierdzane decyzjami o podziałach nieruchomości.

Ogromnym problemem ograniczającym (często o kilka miesięcy) czas przygotowania i przekazania dokumentacji geodezyjnej stanowiącej załączniki do wniosku o wydanie decyzji w trybie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych są zapisy określone w art.24 ust.2b pkt 1h oraz pkt 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. prawo geodezyjne i kartograficzne, które stanowią że :

Art.24

2b. Aktualizacja informacji zawartych w ewidencji gruntów i budynków następuje:

*1**)*** ***w drodze czynności materialno-technicznej na podstawie****:*

*h**)*** ***wniosku*** *zainteresowanego podmiotu ewidencyjnego i wskazanej w tym wniosku dokumentacji geodezyjnej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, jeżeli wnioskowana zmiana obejmuje informacje gromadzone w ewidencji gruntów i budynków dotyczące nieruchomości znajdujących się w wyłącznym władaniu wnioskodawcy albo wnioskodawców;*

2) w drodze decyzji administracyjnej - <u>w pozostałych przypadkach.</u>

Taka konstrukcja przepisów powoduje, że niezbędne zmiany danych ewidencyjnych w przypadku braku wniosku zainteresowanego podmiotu ewidencyjnego obligują do wydania decyzji administracyjnej o wprowadzeniu zmian do ewidencji gruntów i budynków. Oczywistym jest, że w czasie czynności jakie prowadzi uprawniony geodeta dotyczących zlecenia „z urzędu" związanych z specustawą drogową, nie ma możliwości przedłożenia organowi prowadzącemu ewidencję gruntów i budynków wniosków umożliwiających ujawnienie zmian w drodze czynności materialno-technicznej. Pozostaje zatem ujawnienie tych zmian poprzedzone postępowaniem administracyjnym zakończonym decyzją. W

przypadkach nieuregulowanych stanów prawnych nieruchomości objętych zakresem planowanej inwestycji, w grę wchodzi długotrwałe postępowanie dotyczące określenia stron postępowania. W możliwych przypadkach odwołań od tych decyzji w grę wchodzi nieokreślony czas, po którym można ujawnić zaistniałe zmiany ewidencyjne, a tym samym zamieścić je w dokumentach do celów prawnych (map z projektami podziału lub innych map do celów prawnych) będących załącznikami do wniosku o wydanie decyzji w trybie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, bo trudno oczekiwać, że ten sam starosta, który odpowiada za prowadzenie ewidencji gruntów i budynków przyjmie do zasobu operat techniczny sporządzony przez uprawnionego geodetę i wyda dokumenty z danymi ewidencyjnymi, kiedy toczone przez niego postępowanie administracyjne nie jest zakończone.

Proponowane zmiany umożliwią aktualizację ewidencji gruntów i budynków w drodze czynności materialno-technicznych, czyli zgodnie z zapisem określonym *w § 47 ust.1 Rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie ewidencji gruntów i budynków z dnia 29 marca 2001 r. (Dz.U. Nr 38, poz. 454)* stanowiącym, że :

§ 47. 1. Aktualizacji operatu ewidencyjnego ***dokonuje się niezwłocznie*** *po uzyskaniu przez starostę odpowiednich dokumentów określających zmiany danych ewidencyjnych.*

Proponowana zmiana będzie również zgodna z zapisem określonym w *§ 46. ust.2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie ewidencji gruntów i budynków z dnia 29 marca 2001 r. (Dz.U. Nr 38, poz. 454) ze zm.*

Uważamy, że wyeliminowanie konieczności wydawania decyzji administracyjnej o zmianach danych ewidencyjnych nie koliduje z ochroną własności gwarantowaną konstytucją, gdyż zapisy określone w § 49. ust.1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie ewidencji gruntów i budynków z dnia 29 marca 2001 r. (Dz.U. Nr 38, poz. 454) ze zm. zobowiązują do zawiadamiania o dokonanych zmianach :

§ 49. 1. ***O dokonanych zmianach w danych ewidencyjnych starosta zawiadamia****:*

4) właściwe podmioty ewidencyjne oraz osoby, jednostki organizacyjne i organy, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 1 ***– w przypadku gdy zmiana została dokonana w trybie czynności materialno-technicznych,***

Konieczność zawiadamiania o wprowadzeniu zmian do ewidencji gruntów w trybie czynności materialno-technicznych, daje zainteresowanym podmiotom możliwość zaskarżenia tych czynności do sądu administracyjnego, co daje zainteresowanym stronom możliwość faktycznej realizacji przysługującego im prawa do procesu.

2) w art. 39 ust.3 rekomenduje się brzmienie :

3. O czynnościach wznowienia znaków granicznych zawiadamia się zainteresowane strony. Do zawiadomień stosuje się przepisy art. 32 ust. 1-4. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.

UZASADNIENIE
do rekomendowanego brzmienia ust. 1a

Zapisy zawarte w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych określone w art.11d ust.4 i ust.5 oraz art.11f ust.3 odnoszą się do zasad zawiadamiania w czasie postępowania administracyjnego w oparciu o dane z katastru nieruchomości stwierdzając, że doręczenie zawiadomienia na adres z katastru jest skuteczne.

Sporządzenie przez uprawnionego geodetę dokumentacji do celów prawnych z właściwymi standardami dokładnościowymi zobowiązuje go w wielu przypadkach do dokonania dotykowych, niezbędnych czynności wynikających z art.39 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. prawo geodezyjne i kartograficzne, poprzedzających pomiar wyznaczonych punktów lub wznowionych znaków granicznych. Zasady zawiadamiania o tych czynnościach określa art. 32 przywołanej ustawy. Nie definiuje on jednak na jakie adresy doręczać zawiadomienia i kiedy są skuteczne.

W związku z problemami wynikającymi z właściwej interpretacji skuteczności zawiadomień kierowanych przez geodetów i określenia źródła pobierania adresów, niejednokrotnie wydłuża się okres przygotowania dokumentacji do celów prawnych określonej w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych.

Proponuje się zatem zapis dotyczący zawiadomień zbieżny z zapisami zawartymi w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych określonymi w art.11d ust.4 i ust.5 oraz art.11f ust.3.

III.

W ustawie z dnia 13 października 1998r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administracje publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z póź. zm.),

Art. 5. W ustawie z dnia 13 października 1998r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administracje publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z póź. zm.) rekomenduje się następujące zmiany:

1) w art. 60

- po ust. 3 **rekomenduje się dodanie ust. 3a** i **3b w brzmieniu:**

„**3a Mienie, o którym mowa w ust. 1, którego nabycie nie zostało potwierdzone deklaratoryjną decyzją Wojewody, z chwilą ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, staje się z mocy prawa mieniem właściwych jednostek samorządu terytorialnego z dniem 1 stycznia 1999r.**"

„**3b Potwierdzenie nabycia z mocy prawa, o którym mowa w ust. 3a, potwierdza Wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich oraz Starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych.**"

2) po art. 62 **rekomenduje się dodanie art. 62a ust. 1 i 2 w brzmieniu:**

„**62a. Organem odwoławczym w sprawach nabycia mienia Skarbu Państwa przez jednostki samorządu terytorialnego stwierdzonego w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest organ wyższego stopnia, którym jest:**

1. wojewoda w przypadku wydania decyzji przez starostę;

2. minister właściwy do spraw Infrastruktury i Rozwoju w przypadku wydania decyzji przez wojewodę."

3) po art. 63 **rekomenduje się dodanie art. 63a w brzmieniu**:

„63a. Koszty uregulowania stanu prawnego mienia przekazywanego jednostkom samorządu terytorialnego w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ponosi właściwy zarządca drogi.”

4) w art. 73

- po ust. 3a **rekomenduje się dodanie ust. 3b, 3c, 3d w brzmieniu**:

„3b Nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, których nabycie nie zostało potwierdzone deklaratoryjną decyzją Wojewody, z chwilą ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, staja się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa lub właściwych jednostek samorządu terytorialnego z dniem 1 stycznia 1999r.”

„3c Nabycia z mocy prawa, o którym mowa w ust. 3b, potwierdza Wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich oraz Starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych.”

„3d Podstawą do ujawnienia w księdze wieczystej przejścia na własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego nieruchomości, o których mowa w ust. 3b jest ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wojewody lub starosty.”

UZASADNIENIE

do rekomendowanych zmian w ustawie z dnia 13 października 1998r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administracje publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z póź. zm.),

W związku z rekomendacją dodania pkt 6a) i 7a), w art. 11f ust. 1, po pkt 6) i 7) Ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 687 oraz z 2014r. poz. 40), konieczna jest zmiana zapisów w Ustawie wiążącej tj. w ustawie z dnia 13 października 1998r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administracje publiczną (Dz. U. Nr

133, poz. 872 z póź. zm.), w zakresie pokrycia kosztów, właściwego organu odwoławczego, a zwłaszcza w zakresie przeniesienia kompetencji z organów jakimi są Wojewodowie na Starostów, w sytuacjach kiedy Starostowie będą organem zastępczym do orzekania również o gruntach zajętych pasami drogowymi w dniu 31 grudnia 1998r., przy wydawaniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla dróg gminnych i powiatowych.